

Pepe Escobar, The Cradle: Si Ťin-pching z Arábie a hnací motor petrojüanu

- CZ24 News | 19. prosince 2022

ČÍNA/ARÁBIE: Je to svůdné tak kvalifikovat čínského prezidenta Si Ťin-pchinga, který před týdnem přistál v Rijádu a byl přivítán s královskou pompou, jako Si z Arábie, který ohlásil nástup éry petrojüanu.

Ale je to složitější. Jakkoli platí seismický posun, který naznačuje krok petrojüanu, čínská diplomacie je příliš sofistikovaná na to, aby se pouštěla do přímé konfrontace, zejména se zraněným, zuřivým impériem. Takže se tu děje mnohem víc, než se na první pohled zdá (euroasijskému) světu.

Oznámení **Si z Arábie** bylo zázračnou finesou. Bylo zabaleno jako internacionalizace jüanu. Od teď, řekl **Si**, bude **Čína používat jüan** pro obchod s ropou prostřednictvím Šanghajske ropné a národní plynové burzy a vyzval monarchie Perského zálivu, aby se přidaly na palubu. Téměř 80 % obchodu na světovém trhu s ropou se nadále oceňuje v amerických dolarech.

Zdánlivě se **Si z Arábie** a jeho početná delegace složená z úředníků a podnikatelů setkali s představiteli **Rady pro spolupráci v Perském zálivu (GCC)**, aby podpořili zvýšení obchodu. Peking slíbil, že bude „*důsledně a ve velkém množství dovážet ropu z GCC*„. Totéž platí pro zemní plyn.

Čína je již pět let největším dovozcem ropy na planetě – polovina z ní pochází z Arabského poloostrova a více než čtvrtina ze Saúdské Arábie. Není tedy divu, že přede hrou k Si Ťin-arabovu okázalému přivítání v Rijádu byl [speciální opus](#) rozšiřující rozsah obchodu a chválící zvýšené strategické/obchodní partnerství v rámci GCC, doplněné o „**komunikaci 5G, novou energetiku, vesmír a digitální ekonomiku**„.

Ministr zahraničí **Wang I** [zdvojnásobil](#) „strategickou volbu“ Číny a širší Arábie. Byly řádně podepsány obchodní dohody v hodnotě více než **30 miliard** dolarů – poměrně dost jich významně souvisí s ambiciózními projekty čínské iniciativy Pásmo a cesta (BRI).

A to nás přivádí ke dvěma klíčovým spojením, která Si z Arábie navázal: **BRI** a **SCO** – Šanghajska organizace pro spolupráci.

Arabské hedvábné stezky

BRI dostane od Pekingu v roce 2023 vážný impuls, a to v souvislosti s návratem Fóra o Pásu a stezce. První dvě pololetní fóra se konala v letech 2017 a 2019. V roce 2021 se neuskutečnilo nic kvůli přísné čínské politice nulového počtu setkání, která je nyní pro všechny praktické účely opuštěna.

Rok 2023 má svůj význam, protože iniciativu BRI zahájil Si poprvé před deseti lety, nejprve ve střední Asii (Astana) a poté v jihovýchodní Asii (Jakarta).

BRI nejenže ztělesňuje celkovou, vícekolejnou trans-eurasijskou obchodní-konektivní snahu, ale je zastřešující koncepcí čínské zahraniční politiky přinejmenším do poloviny 21. století. Očekává se tedy, že fórum v roce 2023 přinese do popředí řadu nových a přepracovaných projektů přizpůsobených postkovidskému a zadluženému světu a hlavně zatížené geopolitické a geoekonomické sféře atlanticismus vs. eurasianismus.

Významné je také to, že **Si** v prosinci v **Arábii** následoval po **Si** v **Samarkandu** v září – své první

postkovidské zahraniční cestě, na summit ŠOS, na němž Írán oficiálně vstoupil jako plnoprávný člen. Čína a Írán v roce 2021 uzavřely dohodu o 25-letém strategickém partnerství v hodnotě potenciálních investic **400 miliard** dolarů. To je druhý uzel čínské západoasijské strategie, která má dva směry.

Devět stálých členů **SCO** nyní představuje **40 % světové populace**. Jedním z jejich klíčových rozhodnutí v Samarkandu bylo zvýšení bilaterálního obchodu a celkového obchodu ve vlastních měnách.

A to nás dále spojuje s tím, co se děje v **Biškeku** v Kyrgyzstánu, zcela synchronně s Rijádem, což je zasedání Nejvyšší eurasijské hospodářské rady, která je orgánem **Euroasijské hospodářské unie** (EAEU) pro provádění politiky.

Ruský prezident **Vladimir Putin** v Kyrgyzstánu nemohl být [přímočařejší](#): „*Práce na přechodu k národním měnám ve vzájemném zúčtování se urychlily... Byl zahájen proces vytváření společné platební infrastruktury a integrace národních systémů pro přenos finančních informací.*”

Příští zasedání Nejvyšší eurasijské ekonomické rady se uskuteční v Rusku v květnu 2023, před fórem Pásmo a stezka. Vezmeme je dohromady a máme před sebou linie geoeconomické cestovní mapy: snahu o **petrojüan** postupující souběžně se snahou o „společnou platební infrastrukturu“ a především novou alternativní měnu obcházející americký dolar.

Přesně to navrhuje šéf makroekonomické politiky EAEU [Sergej Glazjev](#) v souladu s čínskými odborníky.

Totální finanční válka

Přechod na **petrojüan** bude spojen s obrovským nebezpečím.

V každém seriózním scénáři geoeconomické hry je dáno, že **oslabený petrodolar** znamená konec imperiálního obědu zdarma, který platil více než pět desetiletí.

Stručně řečeno, v roce **1971** tehdejší americký prezident **Richard Nixon** stáhl USA ze zlatého standardu; o tři roky později, po ropném šoku v roce 1973, se Washington obrátil na saúdského ministra ropného průmyslu, nechvalně známého **šejka Jamaniho**, s příslovečnou nabídkou, kterou nelze odmítnout: *my koupíme vaši ropu v amerických dolarech a vy na oplátku koupíte naše státní dluhopisy, spoustu zbraní a zrecyklujete vše, co zbylo v našich bankách.*

Washington je od té chvíle schopen donekonečna rozdávat peníze z vrtulníku, které nejsou ničím podloženy, a americký dolar se stává nejvyšší hegemonistickou zbraní, doplněnou o řadu sankcí vůči zemím, které se odváží neuposlechnout jednostranně zavedený „**mezinárodní řád založený na pravidlech**“.

Impulzivní rozkývání této císařské lodi je protimluv. **Peking a GCC** přijmou petrojüan pomalu, ale jistě a rozhodně bez fanfár. Jádrem věci je jejich vzájemné vystavení západnímu finančnímu kasinu.

V čínském případě jde například o to, co si počít s těmi ohromnými **jedním bilionem dolarů v amerických státních dluhopisech**. V případě Saúdské Arábie je těžké uvažovat o „strategické autonomii“ – jaké se těší například Írán -, když je petrodolar základem západního finančního systému. Nabídka možných imperiálních reakcí zahrnuje vše od měkkého převratu/změny režimu až po šok a hrůzu nad Rijádem – s následnou změnou režimu.

To, o co Číňané a Rusové usilují, však saúdské (a emirátské) potíže dalece přesahuje. Peking a

Moskva jasně identifikovaly, jak vše – trh s ropou, globální trh s komoditami – souvisí s rolí amerického dolaru jako rezervní měny.

A právě na to se zaměřují diskuse o **EAEU**; diskuse o **SCO**; od nynějška diskuse o **BRICS+** a dvojí strategie Pekingů v celé západní Asii.

Peking a Moskva v rámci **BRICS** a dále v rámci ŠOS a EAEU úzce koordinují svou strategii od prvních **sankcí proti Rusku** po Majdanu **v roce 2014** a od faktické **obchodní války proti Číně**, která byla rozpoutána **v roce 2018**.

Nyní, poté, co v únoru 2022 zahájila Moskva na Ukrajině speciální vojenskou operaci a NATO se pro všechny praktické účely zvrhlo ve válku proti Rusku, jsme překročili území hybridní války a jsme hluboko v totální finanční válce.

SWIFT se vzdaluje

Celý globální Jih vstřebal „lekci“ kolektivního (institucionálního) Západu, který jako při krádeži **zmrazil devizové rezervy** člena **G20**, navíc **jaderné velmoci**. Pokud se to stalo Rusku, **může se to stát komukoli**. **Žádná „pravidla“ už neexistují**.

Rusko od roku 2014 zdokonaluje svůj platební systém **SPFS**, souběžně s čínským **CIPS**, přičemž oba **obcházejí** Západem vedený systém bankovních zpráv **SWIFT** a stále více je využívají centrální banky ve střední Asii, Íránu a Indii. V celé Eurasii se stále více lidí **zbavuje karet** Visa a Mastercard a **používá karty** UnionPay a/nebo Mir, nemluvě o Alipay a WeChat Pay, které jsou mimořádně populární v jihovýchodní Asii.

Samozřejmě, že petrodolar a americký dolar, který stále představuje méně než 60 % světových devizových rezerv, neupadne v zapomnění přes noc. **Si z Arábie** je jen poslední kapitolou seismické změny, kterou nyní řídí vybraná skupina **na globálním Jihu, a nikoliv bývalá „hypervelmoc“**.

Obchodování s vlastními měnami a novou, globální alternativní měnou je přímo na vrcholu priorit onoho dlouhého seznamu zemí – od Jižní Ameriky po severní Afriku a západní Asii -, které se touží připojit k **BRICS+** nebo **ŠOS**, a v nemálo případech k oběma.

V sázce už nemůže být víc. A jde o podřízení se nebo uplatnění plné suverenity. Poslední zásadní slova tedy přenechme přednímu diplomatovi naší neklidné doby, ruskému **Sergeji Lavrovovi**, na mezinárodní mezistranické konferenci [Euroasijská volba jako základ pro posílení suverenity](#):

Hlavní příčinou dnešního rostoucího napětí je úporná snaha kolektivního Západu udržet si historicky slábnoucí nadvládu na mezinárodní scéně všemi možnými prostředky... Není možné bránit posilování nezávislých center hospodářského růstu, finanční moci a politického vlivu. Vznikají na našem společném euroasijském kontinentu, v Latinské Americe, na Blízkém východě a v Africe.

Nastupte do suverénního vlaku.

AUTOR: Pepe Escobar

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

